

Vi som reste till Riga var jag, Annika Doolke, med döttrarna Philippa 18 år och Cornelia 12 år samt min väninna från Halmstad, Tina Wackelin-Stierna, med dottern Fanny 12 år. Vi skulle först och främst hälsa på Tinas fadderbarn Agnese, som fick bo med oss på hotellet.

Resan till Riga gick jättebra och vi fick många upplevelser som måste smältas. Här följer lite av vad vi gjorde:

Redan på tisdagen bjöd vi in *Victorija*, en 19-årig tjej som just fått en bebis, till hotellet. Kickan från Letthjälpen hade bett oss träffa både henne och hennes kompis *Lauma*, 17 år, som också växt upp på Rigas 1 Internatskola. De kom helt snöiga till hotellet vid 17-tiden. Sonen var inte med p.g.a. vädret. Vi pratade en stund med hjälp av Agnese, fadderbarnet, som kan engelska. Vi fick se en liten filmsnutt i hennes mobil på Victorijas lille son, tre veckor gammal. Victorija fick en väska med saker från Kickan och min väska med bebisgrejer plus barnvagn och åkpåse. Tina, min väninna, gav henne 200 lats, nästan 2800 kr! De stannade inte så jättelänge eftersom Victorija skulle hem och "mata" sonen Alexandres. Lauma fick också en liten summa pengar. (Det var nog nyttigt för min 18-åriga dotter Philippa att träffa tjejerna.)

Agnese bodde med oss hela tiden på hotellet. Det var jättemysigt. Vi lunchade och gick på stan med henne, sen hade vi myskvällar på hotellet, med film och gottis. Vi köpte bl.a. en webbkamera till Agnese. Så i söndags kväll var min dotter Cornelia inne på msm och då kunde de se varandra!!! Agnese satt där i sitt "risiga" hem och vinkade. Det var häftigt faktiskt.

Sen på onsdagen kom flickan vars familj brann inne, *Santa* 15 år, till hotellet. Hon kom tillsammans med sin kompis mamma, som hon nu tillfälligt bodde hos. Det var sorgligt när Santa berättade om dagen före julafton, då branden inträffat och hennes mamma och småbröder, 6 och 12 år gamla, dog. Santa själv hade hamnat på sjukhus alldeles ensam. Kvinnan hon nu bodde hos, kan inte ha kvar henne, då hon inte vet om hon själv får bo kvar, p.g.a. att hennes egen son har stora skulder efter någon dålig affär. Så de letar efter ett boende till Santa.

Den dagen fick även Santa följa med oss på stan hela dagen. De fyra yngre tjejerna hade jättekul när vi tog långlunch på en typiskt lettisk restaurang och flamsade. De blandade alla språk, men kul var det. Vi andra, Tina, Philippa och jag själv, bara njöt av att se dom. Vi handlade lite grejer till tjejerna och sedan när det var dags för Santa att lämna oss, fick hon "våra" AK-pengar (från Akademi-Klinken). På hotellet hade Tina gett även kvinnan hon nu bodde hos en summa pengar till Santas försörjning.

På torsdagen blev det buss till Agneses hem i utkantan av Riga. Lägenheten går knappt att beskriva men såg ut som en riktig "kvart" med rågolv, trasiga fönsterrutor, mögel och grafitti på hela väggarna där inte tapeterna hängde. Hennes säng var en lortig madrass och en filt men utan lakan. HU!

På eftermiddagen stod både Dianas Gatubarnscenter och Noa på programmet. Med hjälp av Agnese tog vi trolleybussen ut till Dianas Gatubarnscenter. Centret ligger i lite halvskumma kvarter men vi gick och knallade sista biten med alla grejer. Vi blev väl bemötta där och stannade en bra stund. *Vita*, en av ledarna kom med en massa svenska spel som de fått från AK i höstas, men vars regler barnen inte förstod. Så våra döttrar översatte till engelska och Agnese vidare till lettiska. Man såg hur glada de blev och började genast spela med våra döttrar Cornelia och Fanny. Det blev lite carambole och annat. Grabbarna där var ganska vilda och ett gäng bestod av sju syskon, som hade det jättedåligt. Det märktes på deras beteende, det var lite otäckt. Vi satt och pratade med *Diana* på hennes kontor och även hon fick pengar av Tina till sin verksamhet. Dianas center verkade otroligt välfungerande och bra.

Vi hade även kläder med till barnen och ett av minnena blev när Cornelia ville ge sin dunjacka och Diana sa: "Oh! Den skulle *Dascha* ha!" In kom en jättesöt liten tjej på åtta år som fick den. Hennes min var obetalbar. Hon hade alltid önskat en egen jacka! Cornelia blev jätterörd och gav henne allt som passade av de kläder, som vi hade med oss. *Dascha* sitter kvar på näthinnan.

Nåväl, vi sa hej då och vandrade i dessa kvarter mot Noa. Där tog *Zeltite* emot oss. Jag tyckte att det var rent och snyggt, med det konstiga var att alla saker stod i ett rum, ouppackat i säckar och i det andra rummet fanns bara bord och stolar, en soffa och TV. Vi pratade LÄNGE med *Zeltite*, eller rättare sagt, HON pratade med oss. Sen var vi ganska trötta och efter att även de fått ett mindre bidrag, så tog vi trolleybussen tillbaka till "civilisationen". Det blev ett glas på *Skybaren*.

Fredagen började med en lång frukost, på hotellet tillsammans med *Agnese* och hennes gamla morföräldrar 79 och 82 år. De hade tagit bussen från landet för att träffa oss. De var JÄTTESÖTA! Kunde ju ingen engelska men kroppsspråket fungerade utmärkt. Det visade sig att morfadern för längesen hade byggt små "trähus" inne i kyrkor, där de säljer en massa vykort, religiösa skrifter m.m. Vi vandrade iväg med dom till kyrkorna i gamla stan för att titta. Efter rundturen blev det besök i saluhallarna och en avslutande lunch på *Opium*. *Agnese* följde oss till båten för att säga hej då. Inte ett öga var torrt. Men vi ses till sommaren och på msm.

Så var det!

Annika Doolke